

[Statsministeren.]

der i sidste samling er vedtaget en ny lov, der netop stiller øgede ressourcer til rådighed som støtte til erhvervsinteresser i egnsviklingsområderne. Som en mere personlig bemærkning vil jeg gerne tilføje, at jeg selvfølgelig har stor sympati for de tanker, som DASF har givet udtryk for i en særlig betænkning på dette område, og det glæder mig at høre, at venstre finder, at der her er en umiddelbar kontaktflade. Jeg synes dog, vi først skal se, hvorledes den nye lov, der er vedtaget så sent som i forsommeren, fungerer. Så må hele spørgsmålet formentlig tages op igen, men den nye lov skal have en chance.

Regeringen tillægger udarbejdelsen af perspektivplan nr. 2 stor betydning. Det er vort håb, at den kan være færdiggjort i løbet af et års tid, og det er vor hensigt at gøre den til et egentligt arbejdsredskab for den økonomiske politik. Regeringen er arbejdsmarkedets og erhvervenes organisationer taknemmelig for den beredvillighed, hvormed de er indgået i samarbejdet om denne plans udarbejdelse. Vi tillægger samarbejdet stor betydning, og det er vel i og for sig første gang, at et så omfattende samarbejde er sat i gang med alle sider af erhvervsliv og folketing.

Det er min opfattelse, at mulighederne for en fornuftig samfundsøkonomisk styring på lidt længere sigt vil være afhængige af den revision af den langsigtede boligpolitik, som vi må foretage i løbet af 1973. Men jeg tror, at nøglen til en bred løsning på dette felt ligger inden for det område, man kan kalde formuedannelsespolitikken. Det, som har gjort bolig- og byggeproblematikken så vanskelig, er jo netop de store formuedannelser, som sker på dette område. Umiddelbart tror jeg, der kan samles et bredt flertal her i tinget for den boligpolitiske målsætning. Uenigheden opstår desværre, når vi diskuterer de veje, vi hver især finder rimelige for at nå målet. Det er mit håb, at vi i fællesskab kan søge at kortlægge dem. Gør vi det tilstrækkelig ansvarsbevidst og fordomsfrit, tror jeg også, vi kan enes om, hvilke veje der ender blindt.

Hr. Adam Møller vil jeg gerne gøre en ganske kort bemærkning til. Det var med interesse, jeg bemærkede, at hr. Adam Møller udtalte sig om dyrtidsreguleringen. Mens

jeg hørte på indlægget, der jo var et varmt forsvar for dyrtidsreguleringen, kom jeg i tvivl om, hvorvidt den mere almindelige negative indstilling til dyrtidsreguleringen, som så tit er kommet til udtryk fra højre side af salen, nu er ændret til en almindelig accept af dette system. Jeg ønsker ikke her at gå nærmere ind på dette spørgsmål, selv om det kunne være fristende at spørge, om hr. Adam Møller fuldt ud dækker sit parti, og om de to andre borgerlige partier, der så ofte har angrebet dyrtidsreguleringen, ligesom har lagt denne fase bag sig. Spørgsmålet er nok mere kompliceret, end det kom til udtryk i hr. Adam Møllers bemærkninger. Spørgsmålet vil under alle omstændigheder komme til forhandling under de lønforhandlinger, der finder sted både på det private arbejdsmarked og mellem staten og de statsansattes organisationer.

Hr. Gert Petersen sagde noget om arbejderbeskyttelse m. m. Jeg vil gerne sige, jeg er ganske enig i de hovedsynspunkter om arbejderbeskyttelseslovgivning og de arbejdsretlige problemer, som hr. Gert Petersen kom frem med. Jeg vil gerne understrege, at regeringen finder, at der er et behov for en bredere målsætning med henblik på at skabe øget sikkerhed, sundhed og trivsel på arbejdspladserne. Begrebet miljøpolitik er ikke kun noget, der skal diskuteres i den store samfundssammenhæng, men også på de enkelte arbejdspladser.

Det fremgår netop af den skriftlige del af statsminister J. O. Krags åbningstale, at regeringen agter at fremsætte forslag, der giver nye regler om arbejdsrettens kompetence og sammensætning, ligesom den vil fremsætte forslag om ændring af arbejderbeskyttelseslovgivningen. Jeg tror, vi kan være enige om dette, og jeg tror, der er et vældigt behov for, at vi tager fat på disse ting.

Hr. Poul Schlüter var inde på forsvarsproblemerne og stillede to konkrete spørgsmål. Det første var, om jeg ønsker, at forsvaret skal være troværdigt. Moralske spørgsmål skal vi jo også diskutere her. Naturligvis skal et forsvar være troværdigt, ellers er der ingen mening med det. I det lovforslag, der forleden blev genfremsat, er dette tydeligt understreget, og når regeringen — og jeg kan forstå også andre ordførere — finder, at en reform er nødvendig,